

Teruggang en vooruitgang tegelijkertijd

Schrik niet, maar ik neem u even mee in de ogenschijnlijke teruggang. Wanneer ik om mij heen alles zie wat in de wereld zichtbaar wordt, dan lijkt het op het eerste gezicht meer een tijd van teruggang dan vooruitgang. Barbaarse taferelen, oorlogen, landjepik, machtsvertoon, eenzijdige gerichtheid van belangen en ga zo maar door. Wat hebben we met zijn allen dan eigenlijk geleerd van het verleden? In die zin lijkt de tijd al heel lang stil te staan. Een ander voorkomen, dat wel: meer technisch, intellectueel, omkleed met een zogenaamd wetenschappelijk bewezen sausje er over, dán is het pas goed en geaccepteerd. Toch?

Waar zouden we ons dan nog bewust(er) van moeten worden als we willen veranderen en de wereld beter willen maken? Alles kunnen we opzoeken en gewaarworden via google en allerhande boeken en onderzoeken.

In welk stadium van ontwikkeling is de mens van nu, u en ik, terecht gekomen? In bepaalde kringen wordt gesproken over de wereldwijde transitieperiode waar we in zitten. Een fase van ontwikkeling waarin ons bewust-zijn meer dan ooit aangeraakt wordt om een stap voorwaarts te zetten. Alles zal bekend worden. Wikipedia houdt het allemaal in de gaten. Zo ook het Big Brother-fenomeen! Is er wel zoiets als een wereldwijde overgangsfase of gaan we door tot het einde der tijden zich aankondigt zonder tot wijsheid te zijn gekomen?

Hoe reageren we als we in een economische 'crisis' zitten? Wat willen we echt leren van ontstane patronen, zelfverrijking, winstbejag en het grote verdelingsvraagstuk? Verandert ons eigen bestedingspatroon als we blijkbaar weer in een opgaande lijn zitten?

Weten we al niet heel lang dat het bijvoorbeeld met onze voedselketen en dus met het voedsel niet oké meer is? Nederland is al lang de grootste pesticidegebruiker van Europa. Terwijl we wéten dat het gebruik daarvan voor ons als mens gewoon niet goed is. Zien we het verband niet tussen kanker en ons eetpatroon? Willen we dit wel zien? Waarom stellen we altijd ons economisch voordeel voorop?

Steeds meer veehouders kiezen voor grotere stallen waarin ze nog meer vleeskoeien en varkens kunnen houden die vervolgens niet meer kunnen dartelen in de wei. Denk maar niet dat varkens en koeien daaraan zullen wennen! Weten we echt niet beter? Willen we het niet weten? Wat leren we als we maar gas blijven winnen uit een aarde die ons op die manier niet meer van dienst wil zijn? Zeggen haar aardschokken ons niet voldoende? Willen we als geëmancipeerde mens en als samenleving geen verantwoordelijkheid nemen voor ons eigen wel en wee?

Veel mensen zijn in de wereld op de vlucht en hopen op een beter leven. Wie trekt zich werkelijk hun lot aan en wie vraagt zich af wat er werkelijk gaande is en wat noodzakelijk is?

Noodzaak

Lieve mens,
weet u verbonden.

Verbonden met dat
wat gaande is.

Door uw ware verbondenheid,
zonder terughouden,
zo wordt zichtbaar helder
waar ú voor staat.

Zó wordt zichtbaar
welke waarachtige
en noodzakelijke keuze
ú kunt maken.

Het is van alle tijden
dat polarisatie aan uw deur klopt.

Dat vreugde en onheil
zich doen afspiegelen.

Daarom wordt u gevraagd
om waarlijk op te staan
en gezaghebbend uw bijdrage te leveren,
ook waar uw angsten
en onzekerheden uw partner zijn.

Juist door uw eigen overbrugging hiervan
zal genezing en gemeenschapszin toetreden.

Want allen zijn gebaat
bij eigen verzachting
van bevoelde onmacht
en ontkenning van de ziel
wat gaande is.

Zo, wees uw eigen voorbeeld
van noodzakelijke inzet tot verandering.

Teruggang of vooruitgang?

Het valt me zwaar om te beseffen dat hele volksstammen
blijkbaar nog steeds kiezen voor een bewust negeren van wat er
om hen heen gebeurt en wat er wereldwijd gaande is. Dat komt
heel dicht bij mezelf, wanneer ik word geconfronteerd met de
medische sector, die verworpen is tot een medische industrie die
winst moet maken en het belang van de patiënt ondergeschikt
maakt. Dit kom ik tegen in verband met de recent geconstateerde
borstkanker bij mijn echtgenote Marieke.

Na de constatering van de kanker en nadat de borst met de
kankercellen verwijderd is, wordt standaard het protocol van
chemo en hormonale therapie ingezet, dat minstens vijf jaar
duurt. Standaard voor iedereen. Er voor kiezen dit niét te doen,
is bijna een doodzonde. Men tracht de vrije keus te beperken
door druk uit te oefenen en informatie achter te houden.

Zo kwam ik er bijvoorbeeld zelf achter dat de mate van
kwaadaardigheid van de kanker niet standaard wordt onderzocht,
wat je als leek natuurlijk wel denkt. Neen dus.

Wanneer door het ziekenhuis wél gekozen wordt voor gericht
vervolgonderzoek blijkt dat één op de twee vrouwen niet aan
de chemo hoeft! Gewoon wetenschappelijk bewezen. Maar
er wordt veel geld verdiend aan chemo en dus volgt er op de
diagnose 'kwaadaardig' niet standaard een vervolgonderzoek.
Zo'n onderzoek om de mate van agressiviteit van de kanker
te analyseren (bijvoorbeeld door een mammaprint bij eiwit-
gevoelige borstkanker) kost rond de € 3.000,-. De KI 67 voor
hormoonongevoelige borstkanker kost rond de € 2.500,-. Maar
de standaard chemobehandeling kost tussen de € 80.000 en
€ 100.000,-. Daar is dus veel geld mee te verdienen en dat is
de standaard behandeling. Verbazingwekkend... Zelf heeft u vast
ook zulke voorbeelden in uw omgeving. Hoe gaat u daarmee om
en wat laat u gebeuren?

Hoe nu verder? We willen toch vooruit, vooruitgang boeken?
Zoals de titel al aangeeft lijken we in twee werelden te leven.
Aan de ene kant een wereld gebouwd op oude fundamenten die
steeds meer scheuren laat zien. We denken deze nog met een
kleine reparatie (liefst door anderen) te kunnen herstellen, zodat
alles bij het oude kan blijven! En aan de andere kant worden we
uitgedaagd om vooruitgang te boeken. Om ondanks alles een
weg, een manier, een beweging te ontwikkelen om er beter uit
te komen voor onszelf en vooral voor het gemeenschappelijke.

Ik geloof er zelf sterk in dat de Tijd ons een spiegel voorhoudt,
waarin we onszelf kunnen bezien en dat wie dat durft, tot lering
kan komen. Dan wordt aangereikt wat het juiste is om te doen:
opstaan en eigen verantwoordelijkheid nemen. Weten dat we
geen slachtoffer zijn, maar deelnemer aan een nieuwe wereld
voor onszelf en ons nageslacht. Ik geloof dat ieder van ons, hoe
en waar dan ook, een zinvolle bijdrage kan leveren. Sta op voor
dat wat u weet en voor dat wat u kunt doen als vernieuwer in
medemenselijkheid.

Warme groet,
Jules

Door:

Jules van der Veldt

